

نیز در این سری از مقاله‌ها به بررسی این مسجد پرداخته است. این مسجد در سده ۱۲ هجری قمری توسط شاهزاده علیقلی آقا از ائمه شیعه ایرانی بنا شده و در شهر اصفهان قرار دارد.

این مسجد در سده ۱۳ هجری قمری توسط شاهزاده علیقلی آقا از ائمه شیعه ایرانی بنا شده و در شهر اصفهان قرار دارد. این مسجد در سده ۱۴ هجری قمری توسط شاهزاده علیقلی آقا از ائمه شیعه ایرانی بنا شده و در شهر اصفهان قرار دارد.

یعنی تابش

این مسجد در سده ۱۵ هجری قمری توسط شاهزاده علیقلی آقا از ائمه شیعه ایرانی بنا شده و در شهر اصفهان قرار دارد.

گرمابه علیقلی آقا در اصفهان

این مقاله برای پاس‌گزاردن به زحمت نویسنده و ثبت و ضبط وضع یک حمام قدیمی ایرانی از لحاظ مائدان در گوشه‌های تاریخ چاب می‌شود. چون صفحات مجله محدود است چاپ همه طرح‌ها و عکس‌های ارسالی نویسنده ممکن نشد. (آنده)

گرمابه علیقلی آقا یکی از حمام‌های قدیمی و خوش‌ساخت شهر اصفهان است که در زیر چهارسوقی به همین نام و مقابله مسجد علیقلی آقا، مشرف به شاخه بزرگ مادی ۱ فدین ۲ به همت علیقلی آقا، یکی از خواجگان سلامین صفوی، در اوایل قرن دوازدهم هجری قمری بنا شده است.

این گرمابه از حمام اصلی، حمام کوچک، چهار حوض و تشکیلات آبرسانی و گرم‌کردن تشکیل شده است و آن را در زمینی به ابعاد تقریبی ۳۰ متر در ۲۰ متر و قدری بلندتر از کف گذرگاه مشرف به جوی آب ساخته‌اند. دو قسمت اصلی حمام، حمام بزرگ و حمام کوچک است که در هنگام کار حمام در شبانه‌روز به تناوب برای استفاده از دان و زنان بکار گرفته می‌شد ولی چهار حوض (که در واقع استخر سرپوشیده است) فقط در فصل تابستان برای شنا و آبتنی مورد استفاده قرار می‌گرفت.

حمام بزرگ

حمام بزرگ از دو قسمت بینه و گرمخانه و پرخی ملحقات دیگر تشکیل یافته که چگونگی واقع شدن این قسمتها در مطرح شماره ۲ تمایانده شده است.

ورودی حمام یک نیم «هشت» است که پس از گذر از دو راهرو عمود بر هم، به بینه متصل می‌گردد. بینه یک «هشت» کامل است که با یک راهروی مورب به گرمخانه اتصال می‌یابد. در میان «هشت» بینه یک حوض و سنگاب حجاری شده قرار دارد و دور تا دور آن سکویندی‌هایی برای رختکن تعییه شده، واقع است. در چهار ضلع، از سکوهای رختکن، چهار حوض کوچک جای گرفته که در مسیر ورود به سکوهای رختکن

است تا آنان که از گرم‌هانه بازمی‌گردند جهت تطهیر پای خود، قبل از ورود به رختکن از این حوضها بگذرند. قسمت زیرین سکویندی در دور تا دور بینه، کف‌کنها بیکه با سنگ‌های حجاری شده تزئین گردیده قرار دارد.

دیوارهای بینه دور تا دور تا نیمه کاشیکاری نقش‌دار و زیبایی دارد. نیمه دیگر گچ‌کاری با نقشهای ساده است که مورب شده و به سقف گنبدی‌شکل می‌پیوندد که بر روی هشت ستون سنگی قرار گرفته است.

یکی از خلعمهای «هشت» بینه راهروی موربی است که پس از گذر از قسمت خدمات حمام – مستراح و قهقهه‌خانه برای چای و قلیان – به گرم‌خانه می‌رسد.

گرم‌خانه حمام یک چندضلعی نامنظم است که قسمتهای گوناگون را در خود جای داده است. خزینه که مهترین قسمت حمام است، مخزن آبی است که برای شستشو از آن آب بر می‌داشته‌اند و برای تطهیر داخل آن می‌رفتند. خزینه در کنار گرم‌خانه جای گرفته که چهار پله سنگی و یک گذرگاه هلالی‌شکل ارتباط با آن را میسر می‌سازد. گف گرم‌خانه با سنگ‌های مرمرین مفروش است که محل انجام شستشو است. در طرفین محوله اصلی هشت‌ستون سنگی (۴ ستون در هر طرف) قرار دارند که نگاهدار سقف گنبدی‌شکل گرم‌خانه‌اند. در طرفین خزینه دو محل استحمام خصوصی نیز تعبیه شده که در میان یکی از آنها حوضی هشت‌گوش و در انتهای دیگری حوضی ذوزنقه‌شکل قرار دارد. از این دو محل که به خلوت موسوم‌اند جهت پذیرایی از واردین خاص و متعینین استفاده می‌شد. دیوار گرم‌خانه دور تا دور تا نیمه کاشی‌کاری است که بر روی آنها نقش‌های تصویری قرار دارد. نیمه دیگر که به سقف می‌پیوندد با مواد مقاوم در مقابل آب اندازده است.

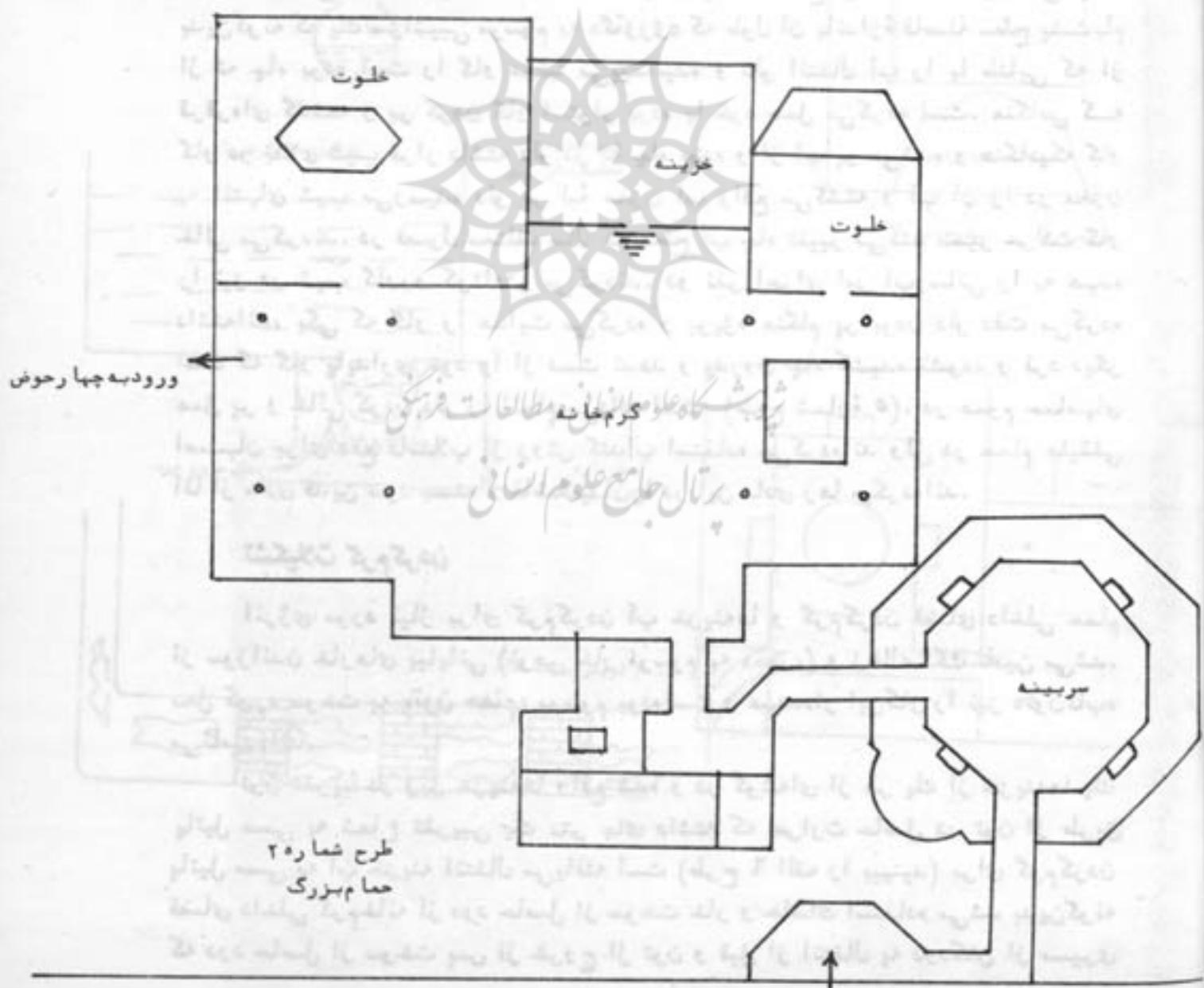
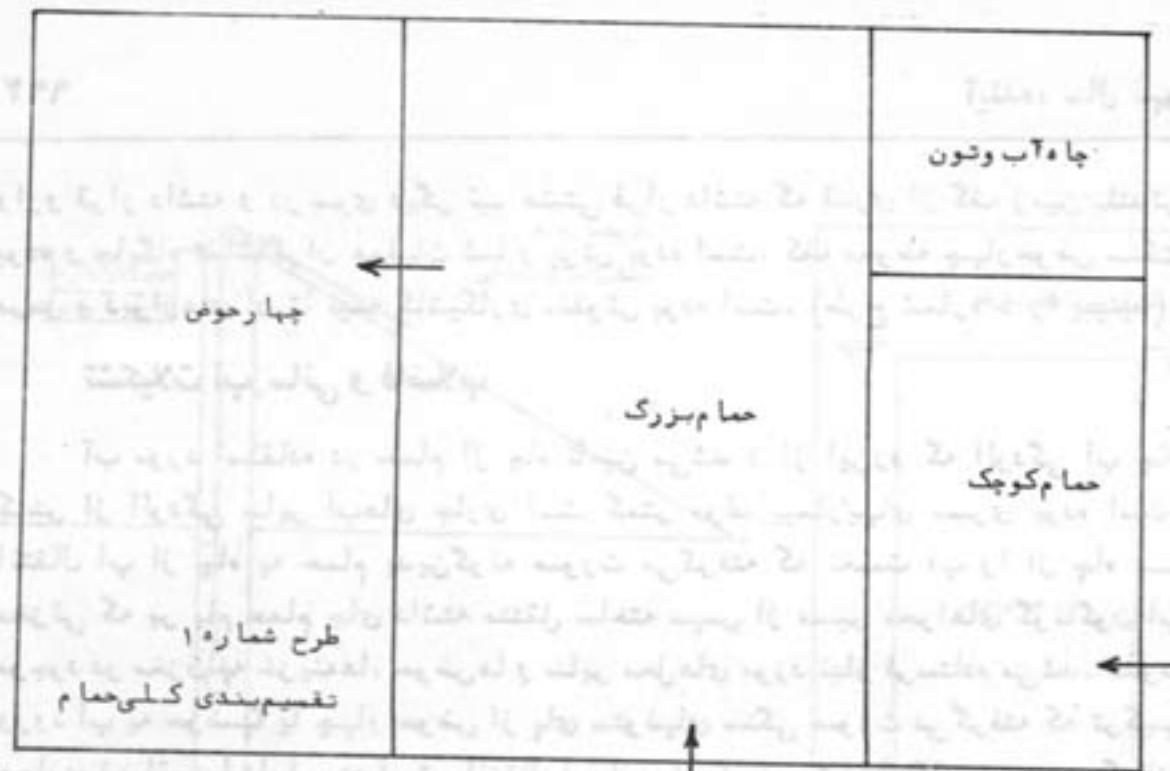
در ضلعی از گرم‌خانه که با چهار حوض مشترک است دیواری موقتی وجود داشته که تابستانها آن را می‌گشوده‌اند تا دسترسی به چهار حوض میسر باشد.

حمام کوچک

حمام کوچک نیز همچون حمام بزرگ از یک گرم‌خانه و یک بینه تشکیل یافته که در طرح شماره ۳ نمایانده شده است. چگونگی گرم‌خانه و بینه کم و بیش مشابه حمام بزرگ است با این تفاوت اساسی که همه‌چیز در مقیاسی کاملاً کوچکتر از حمام بزرگ است. حمام کوچک نقش یک حمام نخیره را داشته است که در هنگامی که حمام بزرگ مورد استفاده مردان بوده حمام کوچک به استفاده زنان تخصیص داشته و بالعکس.

چهار حوض

چهار حوض که فقط هنگام تابستانها گشوده می‌شد برای آبتنی و شنا مورد استفاده قرار می‌گرفت و از آن رو را چهار حوض می‌نامیده‌اند که تقریباً پاندازه چهار حوض معمولی گنجایش داشت. ابعاد تقریبی آن ۷ متر در ۱۵ متر است که ده ستون سنگی استوار پر لبه چهار حوض، نگاهدار سقف بوده‌اند. در یک سوی چهار حوض سکویی که دسترسی به آن با پلکان میسر بوده برای پرش و عملیات شیرجه و

وارو قرار داشته و در سوی دیگر نیم هشتی قرار داشته که قدری از کف زمین بلندتر بوده و جایگاه تماشاگران عملیات شنا و پرش بوده است. کف محوطه چهارحوض سنگ منم و دیوارهای آن تا نیمه کاشیکاری منقوش بوده است. (طرح شماره ۴ را ببینید).

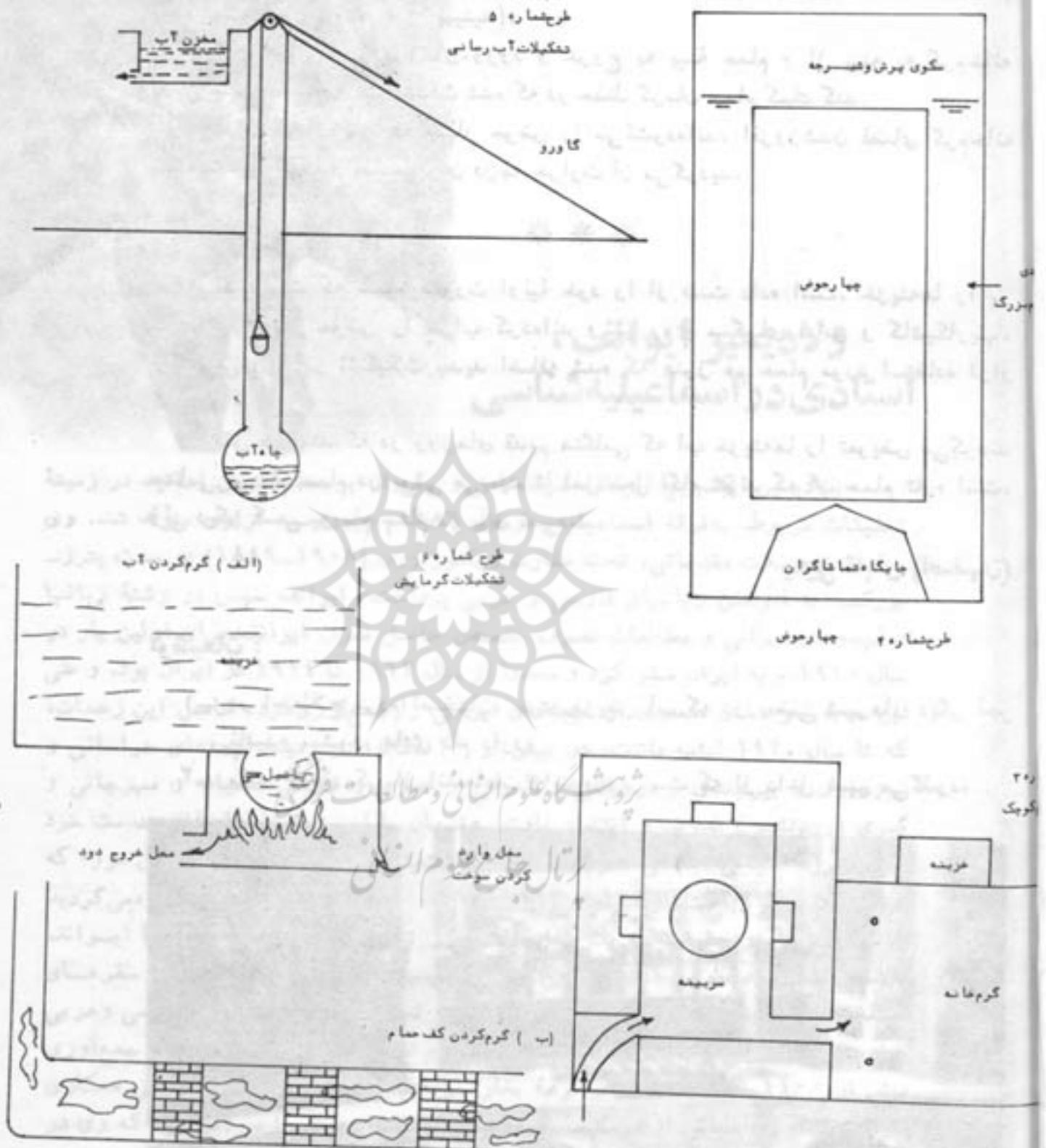
تشکیلات آبرسانی و فاضلاب

آب مورد استفاده در حمام از چاه تامین می‌شد و از این‌رو که آلودگی آب چاه کمتر از آلودگی سایر آب‌های جاری است کمتر مولد بیماریهای مسری بوده است. انتقال آب از چاه به حمام پدین‌گونه صورت می‌گرفته که نخست آب را از چاه به مخزنی که بر بام حمام جای داشته منتقل ساخته می‌پس از مسین مجرایی کوئنگون آب موجود در مخزن به خزینه‌ها، حوض‌ها و سایر محل‌های مورد نیاز فرستاده می‌شد. عموماً ورود آب به حوضها یا چهار حوض از پایی ستونهای سنگی صورت می‌گرفته که ترکیب حجاری زیبائی را دارا بوده است. انتقال آب از چاه به منبع توسط گاو صورت می‌گرفته بدین‌گونه که یک سراشیبی موسوم به «گی‌ورو» که طول آن باندازه فاصله سطح پشت بام از ته چاه بوده است را گاو مرتبه می‌پیماییده و دلو انتقال آب را با طنابی که از قرقره‌ای گذشته و بر گردن گاو استوار بوده با خود حمل می‌کرده است. هنگامی که گاو در بالای شیب قرار داشته دلو در ته چاه بوده و از آب پر می‌شده و هنگامیکه گاو به انتهای شیب می‌رسیده دلو پن لبه مخزن آب واقع می‌گشته و آب آن را در مخزن خالی می‌کردند. در فصول مختلف سال که سطح آب چاه تغییر می‌کند مسیر حرکت گاو را نیز در شیب گاور و کوتاهتر می‌کردند. دو نفر اجرای امر آبرسانی را به عهده داشته‌اند، یکی که گاو را هدایت می‌کرده و بویژه هنگام پر بودن دلو دقت می‌کرده است که گاو پایداری خود را از دست ندهد و پدرون چاه کشیده نشود، و فرد دیگر عمل پر و خالی کردن دلو را انجام می‌داده است. (طرح شماره ۵). در عموم حمام‌های اصفهان برای دفع فاضلاب از روش گندآب استفاده می‌کرده‌اند ولی در حمام علیقلی آقا از مادی فدین سود چسته و فاضلاب آن را در آین مادی رها می‌کرده‌اند.

تشکیلات گرم‌کردن

انرژی مورد نیاز برای گرم‌کردن آب خزینه‌ها و گرم‌کردن فضای داخلی حمام از سوزاندن خارهای بیابانی (نوعی خار موسوم به «مجو») و زغال‌سنگ تأمین می‌شد. محل کوره سوخت به «تون حمّه» موسوم بوده است و عهده‌دار این کار را نیز «تون تاب» می‌نامیده‌اند.

تون تقریباً در زیر خزینه‌ها واقع شده و در گوشه‌ای از هر یک از خزینه‌ها یک پاتیل مسی به شعاع تقریبی یک متر جای داشته که حرارت حاصل در تون از طریق پاتیل مسی به آب خزینه انتقال می‌یافته است (طرح ۶ الف را ببینید) برای گرم‌کردن فضای داخلی گرمخانه از دود حاصل از سوخت خار و خاشک استفاده می‌شد بدین‌گونه که درد حاصل از سوخت پس از خروج از تون و قبل از انتقال به دودکش از مسیری

که در زیر گرمخانه تعبیه شده بوده می‌گذشت و این خود سبب گرم شدن فضای حمام بوده است، (طرح ۶ «ب» را ببینید).

گذشته از آن راهروهای ورود و خروج به بینه حمام و از بینه به گرمخانه بدین جهت با پیچ و خم احداث شده که در حفظ گرمان حمام کمک کند. در تابستان نیز که چهار حوض را می‌گشوده‌اند، افزون شدن فضای گرمخانه سبب تعدل گرما و مناسب بودن درجه حرارت آن می‌گردید.

* * *

مدتهاست که حمام صورت اولیه خود را از دست داده است. خزینه‌ها را پر کرده‌اند، چهار حوض را خراب کرده‌اند و بر روی سنگهای مرمر و کاشیکاریها، لوله‌کشی و مایر تشکیلات جدید اضافه شده که هنوز هم حمام مورد استفاده قرار گیرید.

نقل می‌کنند که در روزهای قدیم هنگامی که آب خزینه‌ها را تعویض می‌کردند حمامی بر یام حمام در بوقی می‌دمید تا اهل محل آگاه شوند که آب حمام تازه است. ولی دیگر کسی بر یام حمام در بوق شمی دارد.

یعنی تابش (اصفهان)

توضیحات :

- ۱- در اصطلاح مردم اصفهان، جوی عریض آب که در بعضی شهرهای دیگر نهر نامیده می‌شود، مادی نام دارد.
- ۲- مادی قدیم یکی از انشعابات زاینده‌رود است که از داخل شیخ می‌گذرد.

